

Faran med bra metoder

Ramverk och metodiker är ofta ett bra metodstöd.. om dom är bra – vilket det finns många exempel på. Men det finns också en baksida, och det kommer sällan ur själva metoden, utan ett mänskligt drag vi människor har. Så länge vi är medvetna om det behöver det inte bli ett problem – tyvärr är vi sällan det. Det är den faran, vad den kommer ur, och vad det ger för konsekvenser, som jag tänkte dela med mig av i det här brevet.

Kalla saker vi dess rätta namn

Metodstöd tycker jag är det ord som bäst beskriver vad det handlar om. Jag jobbar ju mest inom IT, och ska jag ge några konkreta exempel på vad jag pratar om så till exempel; ITIL, PMI och Scrum.

Men vänta nu, det där är ju tre vitt skilda.. hm..? Exakt, metodstöd! ITIL är ett process-ramverk, PMI en projektmetodik, och Scrum en agil (sam)arbetsmetod. Vi kan ha olika åsikter om de individuella definitionerna, men metodstöd insisterar jag på - speciellt vid införandet.

Fördelen med bra metodstöd

Ett dåligt metodstöd tänkte jag egentligen inte ta upp - i ärlighetens namn vet jag inte ens vilket det skulle vara? Men det är nog, som med så mycket annat, ett självreglerande system. Dåliga saker; they tend to just fade away. Oavsett om det är en begränsad metod, eller en omfattande metodik, så är dom baserade på erfarenheter om vad som ofta fungerade förr. (AKA "best practise"). Tar man det i beaktande vid införandet, kan stödet det ger vara skillnaden mellan framgång och platt fall.

Så hur var det nu med faran?

Jo, att se metodstödet som en entitet som i sig skall lösa ett problem, eller ta tillvara på en möjlighet. Ett tecken på när en person eller organisation förrirrat sig i det här, är när man uttrycker sig i termer om; vi ska införa den här metoden. Jag ska inte dra växlar på retoriken, men faran är inte desto mindre närvarande. Och det kommer ur, som jag inledde med, ett mänskligt drag.

Drömmen om quick-fixen

Nu drar vi inte på det längre.. rot-orsaken till att ett bra metodstöd kan kosta mer än det smakar, är vår önskan om lösningar a la quick-fix. Det här har inget med organisationsutveckling att göra. Om vi (som människor) har ett tillräckligt stort problem, och erbjuds en enkel lösning, tar vi gärna den. Det kan handla om karriär, hälsa eller familjeliv.

Men om det är för bra för att vara sant? Då är det ofta så, och vi tvekar. Och det är faran med bra metodstöd. Dom marknadsförs smart och/eller har ett renommé, som eliminerar tvivlet.

Hur att hantera faran med bra metoder

Numer ett är, som jag redan varit inne på; vi ska inte införa en metod, vi ska med hjälp av en metod införa.. Vad det nu är, till exempel ett nytt arbetssätt.

Ett för mig aktuellt exempel är SAFe (Scaled Agile Framework), där jag arbetar som förändringsledare vid införande av lean/agilt arbetssätt i större organisationer. Även om upphovsmännen bakom SAFe var kloka och lägga in "ramverk" i namnet, är faran ändå att man tillämpar det som ett regelverk. Fara så till vida att man undermedvetet ser regelverket (läs: receptet) som en patentrösning (läs: quick-fix).

Jag vill understryka att SAFe bara är ett exempel. Jag har jobbat med alla ovan nämnda metodstöd, och till och med utvecklat ett eget. Oavsett finns faran alltid där, och sitter i betraktarens ögon.

Och vad det gäller SAFe (som kanske är den senaste i raden av populära metodstöd) har nog fler än jag förutspått att ett antal "implementationer" kommer gå åt pipsvängen, inte på grund av ramverket i sig utan just på grund av ovan.

Metodstöd som stöd och inget annat

Nu är det givetvis inte så att tankekurpan ovan banar väg för framgång, men det kommer förhoppningsvis leda in er på rätt väg. Sen är det kontinuerligt smarta beslut med tillhörande blod, svett och tårar, som gör en transformation till en hållbar framgång.

Lycka till!